

OSTATNIE WIADOMOŚCI

KRAKOWSKIE

Przebieg miesięczny
zł. 1-95
odbiorem w administracji

10 zł.

Rok V.

Kraków, piątek 17 maja 1935 r

Nr. 135

Zwłoki Wodza w Katedrze

W piątek rozpoczną się właściwe uroczystości żałobne

Wczoraj wieczorem odbyła się eksportacja zwłok s. p. Marsz. Piłsudskiego, z Belwederu do Katedry. Asystę wojskową stanowił 1-szy pułk Szwoleżerów im. J. Piłsudskiego w całości, oraz oddziały i bataliony wszystkich rodzajów broni. Dowódcą asysty był generał Bończa-Uzdowski, dowódca dywizji warszawskiej.

Za trumną szła najpierw rodzina Zmarłego, Prezydent Rzplitej, Rząd, rektorzy wyższych uczelni, najrozmaitsze delegacje ze sztandarami okrytymi żałobą i nieprzeliczone tłumy ludności.

Kondukt przeszedł Al. Ujazdowskimi, Nowym Światem, Krak. Przedmieściem.

Ulice któremi przechodził kondukt tonęły we flagach narodowych i żałobnych, latarnie okryte krepą, w oknach i wystawach sklepowych widnieją portrety Zmarłego przybrane zielenią, żywymi kwiatami, czarną krepą, a obok nich płoną przyćmiło światła.

Katedra zmała całkowicie swe zewnętrzne oblicze. Jasne, strzeliste portale wypłynęły na tle olbrzymich zasłon z czarnego sukna wypukłością tak ostrą, że aż oderwały się od szarych murów kościoła.

Na tle zawieszonych żałobnych zasłon spływają od głównego portalu aż do ziemi dwie białe - czerwone wstęgi, otwierając jakoby w czerni tła wejście do głównej nawy kościoła, pośrodku której ustawiono już składający się z trzech kondygnacji purpurowy katafalk.

Nad nim zawisła olbrzymia, osmęboczna korona, obita czarnym suknem. Zdobí ją osm legionowych orłów ze srebrnej blachy. Pośrodku korony umieszczony jest prosty, czarny krzyż. Z pod krzyża tego poprzez festony, spływającej aż na trumnę krepę, sączyć się będzie jedyne światło słabego reflektora.

Reszta Katedry tonąć będzie w półmroku. Wszystkie okna, wszystkie kandelabry, wszystkie boczne świeczniki na tle skromnych, ubogich, białych murów Katedry czernieją żałobą.

Tak majestatycznie przystrojona Katedra przyjmie na krótko śmiertelne szczątki Wodza Narodu, tu oddaje im w skupieniu i ciszy ostatni hołd stolica. Stąd odbędzie Marszałek ostatnią swoją podróż.

Właściwe uroczystości pogrzebowe rozpoczną się w piątek. Składanie hołdu przez ludność odbywać się będzie przez cały dzień dzisiejszy i przez noc. O godz. 10-ej rano rozpocznie się uroczyste nabożeństwo żałobne celebrowane w licznej asyście kleru przez ks. Kardynała Kakowskiego.

Po nabożeństwie kondukt żałobny wruszy z Katedry na pole Mokotowskie. Tutaj armja Rzeczypospolitej defiladą złoży ostatni swój hołd zwycięskiemu Wodzowi. Już wówczas, gdy w Katedrze odbywać się będzie nabożeństwo żałobne, na polu Mokotowskim ustawiać się będą organizacje społeczne, delegacje młodzieży i t. d. i t. d., które

ogólna liczba obliczana jest na blisko sto tysięcy.

Na czele konduktu z katedry kroczyć będzie wojsko i poczty chorągwiane wszystkich pułków i wszystkich rodzajów broni, dalej niesione będą wieńce i kroczyć będzie duża grupa z orderami na poduszkach. Tuż przed trumną duchowieństwo katolickie. Za trumną, która spoczywać będzie na ławecy armatniej, postępować będzie rodzina Marszałka, Prezydent Rzeczypospolitej w pełnej asyście domu cywilnego i wojskowego, prezes Rady Ministrów, generalny inspektor sił zbrojnych, marszałkowie Sejmu i Senatu, rząd, delegaci szefów państw obcych i t. d. i t. d. Kondukt przejdzie Krakowskim Przedmieściem, N. Światem, Al. Ujazdowskimi, ul. 6-go Sierpnia na pole mokotowskie. Po zakończeniu defilady baterja armat odda 101 strzałów, poczem trumna wniesiona zostanie do wagonu pociągu, który stać będzie na bocznicę, doprowadzonej do pola mokotowskiego. Gdy pociąg ruszy, eskortować go będą eskadry samolotowe.

Armja, której delegacje już

w ciągu dnia wczorajszego złożyły hołd zwłokom Marszałka Piłsudskiego w Belwederze, po raz ostatni pożegna swego zwycięskiego Wodza podczas wielkiej defilady żałobnej, która odbędzie się w piątek na polu mokotowskim.

W miejscu, gdzie w latach 1933 i 1934 stała trybuna, z której Wódz odbierał defiladę Armji, ustawiona będzie na wysokim katafalku trumna ze Zwłokami Komendanta.

Główny korpus defilady stanowią będą wszystkie oddziały garnizonu warszawskiego, które ruszą na pole mokotowskie w pełnym składzie.

Reprezentowana będzie cała armja Rzeczypospolitej przez delegacje wszystkich rodzajów broni, które przybędą z całej Polski. Z każdej dywizji, z każdego pułku piechoty przybędzie pluton żołnierzy ze sztandarem, każda brygada kawalerji z każdego pułku wysła szwadron ze sztandarem. Każdy pułk artylerji wysła swoich fantarzystów i delegację pułku.

W defiladzie wezmą udział delegacje wszystkich pułków lotniczych, co stworzy potężną, kilkaset maszyn liczącą eskadrę.

Armje zagraniczne reprezentowane będą przez delegację, która podczas defilady ustawia się w pobliżu trybuny Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

Jedynie delegacja armji rumuńskiej wraz z kompanją 16 p. piechoty, którego szefem był Marszałek Piłsudski, prze defiluje ramię w ramię z oddziałami polskimi przed trumną.

Olbrzymi wąż defilady, jak obliczają, rozwinie się na przestrzeni conajmniej dwu i pół kilometra, a sama defilada potrwa około półtorej godziny.

Defilada przed trumną Marszałka będzie posiadała charakter ściśle wojskowy.

Całością na uroczystościach w Warszawie dowodzi gen. dyw. Orlicz-Dreszer, piechotą gen. bryg. Bończa-Uzdowski, kawalerją gen. bryg. Wieniawa-Długoszowski, artylerją zaś płk. Schally.

NABOŻENSTWO NA ZAMKU.

O godz. 11 przed południem w kaplicy zamkowej odbyła się żałobna msza św. za duszę Marszałka. Mszę św. odprawił kapelan przyboczny p. Prezydenta ks. dziekan Humpala. Na mszy obecny był p. Prezydent Rzplitej z rodziną oraz członkowie Domu cywilnego i wojskowego p. Prezydenta.

Wczoraj w Belwederze

Wczoraj, od wczesnego ranka zaczęły się gromadzić w okolicy Belwederu tłumy publiczności pragnącej złożyć hołd Zwłokom Marszałka.

Niestety dzisiaj tam był całkowicie zarezerwowany dla najbliższej rodziny Zmarłego, dla armji, przedstawicieli Rządu i nauki.

Do palacu nie dostał się nikt inny. Mimo to z godziny na godzinę tłumy rosły, gęstniejąc coraz ciśniejszym pierścieniem otaczając Belweder, by trwać w niemym oczekiwaniu i choć zdaleka rzucić okiem na dom żałoby.

Tymczasem przez salon-kaplicę przesuwają się z modlitwą na ustach ostatnia delegacja, składająca hołd, żegnając Wodza łzą najserdeczniejszą i chyłą głowy w niemym bólu.

Przy katafalku, pogrążona w modłach trwa z córkami Pani Marszałkówna.

Tak upływają godziny jedna po drugiej.

Nie zmienia się nic, nic nie dzieje. Żałoba i ból.

Dostęp do palacu Belwaderskiego jest najściślej zamknięty dla wszystkich, kto nie należy do najbliższej rodziny Marszałka, kto nie jest członkiem Rządu, czy przedstawicielem delegacji armji.

W salonie-kaplicy odbyło się nabożeństwo w ciszy najgłębszej.

W nabożeństwie wzięła udział rodzina, rząd cały z premierem Sławkiem na czele i generałcja.

Już od Al. Szucha w stronę Belwederu przejście było zamknięte, tak jak wylot Bagateli na Plac Unji, Kłówna i Belwederska.

W Al. Ujazdowskich zgromadziły się wielotysięczna tłumy publiczności. Są starzy i młodzi, są szkoły i delegacje, są cywili i wojskowi. Wszyscy stoją w milczeniu i czekają.

Od czasu tylko do czasu wydziela się na wylotu Alaj Szucha większa grupa publiczności, formuje się w czwórki i marszerują wolnym krokiem w stronę palacu. Dochodzi jednak tylko do Bagateli. Dalej nie można. Bagatela, przez Plac Unji, Alaj Szucha powracają pielgrzymki na swoje miejsca i znów zamierają w oczekiwaniu.

Tak było już do wieczora, do czasu eksportacji zwłok Marszałka do Katedry.

Manifestacje żałobne na trasie Warszawa-Xłeń-Kraków

W związku z uroczystościami żałobnymi i dla umożliwienia jaknajszerszym warstwom obywateli złożenia hołdu Marszałkowi Piłsudskiemu p. minister Spraw Wewnętrznych wydał zarządzenie do wojewodów w sprawie organizacji manifestacji żałobnych w miejscach postoju pociągu żałobnego na trasie Warszawa - Kielce - Kraków.

Poszczególne miejsca posto-

ju zostaną ogłoszone po ich ostatecznym ustaleniu.

Wszystkie delegacje winny udawać się do najbliższych dla danego województwa miejsc postoju pociągu, gdzie w uroczystym skupieniu oddadzą hołd Wielkiemu Zmarłemu, odbywającemu Swą ostatnią podróż.

Do Krakowa przybędą jako delegacje organizacji społecznych jedynie poczty sztandarowe.

Delegacje Polaków z zagranicy przybędą na pogrzeb

Na uroczystości żałobne przybędą delegacje Polonji z całej Europy.

Tak więc ze Śląska Cieszyńskiego sygnalizowano już przybycie specjalnego pociągu do Krakowa. Z Berlina przybę-

dzie 30 osób.

Ponadto Światowy Związek Polaków z zagranicy otrzymał zawiadomienie o przyjeździe naszych rodaków z Litwy, Łotwy, Francji, Rumunji, Estonji i Holandji.

M'n. Goering przybędzie do Polski

BERLIN. (PAT). Niemieckie biuro informacyjne donosi, że z polecenia kanclerza Rzeszy na uroczystości pogrzebowe w Warszawie i Krakowie udaje się premier pruski Goering jako przedstawiciel kanclerza.

W otoczeniu premiera Go-

ringa znajdować się będą jako przedstawiciele niemieckiej siły zbrojnej jeden generał armji lądowej, jeden admirał floty wojennej, jeden generał lotnictwa oraz ambasador niemiecki w Warszawie i dwaj adjutanci premiera Goeringa.

Delegacje na pogrzeb w Krakowie

Napływ zgłoszeń ze strony zarówno grup zorganizowanych jak i poszczególnych osób, pragnących wziąć udział w uroczystościach żałobnych w Krakowie, jest ogromny, niewspółmiernie wielki w stosunku do przelotności linii kolejowych i do możliwości rozlokowania zgłaszających się w Krakowie.

Uruchomienie odpowiedniej do tych zgłoszeń liczby pociągów, jest rzeczą niemożliwą.

Wobec tego, aby jaknajszerszym kołom społeczeństwa dać możność złożenia ostatniego hołdu Marszałkowi Piłsudskiemu oraz wzięcia udziału w sympaniu kopca im. Józefa Piłsudskiego w Krakowie, zamierzone jest, jak się dowiadujemy,

uruchomienie po zakończeniu uroczystości pogrzebowych, specjalnych pociągów ze wszystkich stron kraju do Krakowa.

Zbiórka obrońców Ojczyzny na placu przed Politechniką

Zarząd Stołeczny Federacji Polskich Związków Obrońców Ojczyzny wzywa wszystkich byłych żołnierzy - członków Związków, t. j. Związku Legionistów Polskich, Związku Legionistów Polaków, Związku Peowiaków, Związku Oficerów Rezerwy, Związku Rezerwistów, Związku Podoficerów Rezerwy Inwalidów Wojennych, Kaniowczyków i Żelgowczyków, Legionu Inwalidów, Legionistów Puławskich, Legionu Śląski, Związku Ochotników, Związku Sybiraków, b. ucze-

stników I-go Korpusu na Wł. hodź, Ociemniałych Żołn. arzy, Żydów - b. uczestników walk o niepodległość, b. uczestników Wojskowej Straży Keljowaj, Oficerów w staniu spoczynku, Stowarzyszenia Weteranów b. Armji Polskiej we Francji, Związku Obrońców Kresów Wschodnich - do wzięcia gramjalnego udziału w oddaniu hołdu Wodzowi Narodu.

Zarządza się zbiórkę wraz z pozostałymi sztandarowami dziś na godz. 16.30 na placu przed Politechniką, skąd wyruszy pochód pod Belweder.

Dwie wdowy po Sztekkerze przed sądem

Między dwiema małżonkami s. p. Teodora Sztekjera, p. Wandą Sztekkerową-Melcer i ostatnią żoną p. Sztekkerową z Wdowiaków wynikały ostre zatargi na tle spuścizny po alicie.

Majątek Chawlowo jest terenem gwałtownych starć. Obie panie wykonywały tam swe rządy, każda na własną rękę i obie uważają się za prawie dziedziczki. Sytuacja p. Melcer-Sztekkerowej jest o tyle lepsza, iż jako opiekunka dwojga dzieci ma w ich imieniu prawa do dwóch trzecich majątku, natomiast p. Sztekkerowa-Wdowiak ma prawo tylko do jednej trzeciej na dożywotnie użytkowanie.

W związku z tem p. Sztekkerowa-Wdowiak zamknęła trzecią część pokoiów we dworze i zabrała ze sobą klucze. P. Melcer-Sztekkerowa wniosła do sądu skargę karną przeciw p. Sztekkerowej-Wdowiak o samowolę.

Proces był wczoraj rozpatrywany w sądzie grodzkim, gdzie jednak p. Sztekkerowa-Wdowiak uniewinniono, ponieważ okazało się, że otrzymała ona klucze od formal, który traktował ją jako dotychczasową swą dziedziczkę i zamknięcie pokoiów nie stanowiło żadnego gwałtu.

Niebawem będzie znów rozpatrywana sprawa na tem podłożu, gdzie tym razem na ławie oskarżonych zasiądzie p. Wanda Melcer-Sztekkerowa pod zarzutem popełnienia również samowoli przez zamknięcie całego dworu na kłódkę.

Przygoda inżyniera na poczcie

Niemiała przygoda spotkała inżyniera Z., przemysłowca i właściciela poważnego przedsiębiorstwa. Któregoś dnia przybył inżynier własnym samochodem na pocztę i zajął miejsce w kolejce, zamierzając wysłać przekaz pocztowy. W pewnej chwili stojący za nim jakiś tramwajarz wyczuł alarm, że zginęła mu sakiewka, zawierająca 27 zł.

Wezwano policjanta, który wręcz zapytał inżyniera Z., czy nie widział sakiewki. Ten zaprzeczył, wyległ tymczasem, poczem udał się swym samochodem do biura. W pół godziny później przyszedł powtórnie okradzyczny wraz z policjantem do biura inżyniera. Policjant oświadczył, iż urzędujący na poczcie inwalida zauważył, że inżynier Z. chwycił cudzą sakiewkę do kieszeni.

Mimo protestów inżyniera, przeprowadzono w jego mieszkaniu rewizję, jednak zguby nie odnaleziono. Mimo to skierowano sprawę do sądu i wczoraj inżynier Z. stanął przed sądem grodzkim, oskarżony o pospolitą kradzież. obrońca jego dowodził, że jego klient, człowiek zamożny, właściciel samochodu, biura itp. nie mógł się dopuścić przywłaszczenia tak niewielkiej sumy. Sąd podzielił wyroki i oskarżonego uniewinnił.

Ściąganie podatku lokalowego

Zgodnie z nową ordynacją podatkową normalne wpłaty pierwszej kwartalnej zaliczki na poczet podatku lokalowego odbywały się w ciągu kwietnia. Jak okazuje się, wpłaty te nie dały spodziewanego wyniku, zwłaszcza drobniejsi płatnicy, wobec ciężkiej sytuacji gospodarczej, zalegają obecnie z podatkiem lokalowym.

W wyniku tego władze skarbowe już w przyszłym tygodniu rozpoczną kroki egzekucyjne celem ściągnięcia należnej pierwszej raty podatku lokalowego.

Rzecz jasna, iż egzekucje nie będą przeprowadzane u tych płatników, którzy zgłosili się zawczasu i uzyskali rozłożenie należności na raty.

Student — defraudant

Sąd dyscyplinarny Uniwersytetu Warszawskiego rozpatrywał sprawę studenta Wydziału przyrodniczo-matematycznego, Izaaka Schonbrunna, który w swoim czasie skazany został prawomocnym wyrokiem sądowym za zdefraudowanie weksli wartości 46.000 złotych na karę 2 lat więzienia. Student defraudant nie stawiał się na rozprawę dyscyplinarną i odbyła się ona zaocznie. Sędzia uniwersytecki skazał Schonbrunna na najwyższą karę przewidzianą w ustawie akademickiej, a mianowicie pozbawienie prawa studiowania we wszystkich wyższych uczelniach.

W sprawie sekwestr Elektrowni

Agencja PID dowiada się, że zgodnie z przewidywaniami proces sądowy w głośnej sprawie powództwa Gminy m. st. Warszawy przeciwko Fracuskiemu Towarzystwu Elektryczności o uznanie koncesji za wygasłą odbędzie się w początkach przyszłego miesiąca. Pierwszy termin merytoryczny dla rozpatrzenia powództwa, wyznaczony ma być na dzień 7 czerwca r. b. w Wydziale II Handlowym Sądu Okręgowego. Na posiedzeniu tem po wysłuchaniu pełnomocników obu stron zapadną decyzje co do powołania biegłych, którzy zbadają gospodarkę koncesjonariuszów Warszawskiej Elektrowni.

Orzeczenie N. T. A.

Dowladzujemy się, że zgodnie z przewidywaniami proces sądowy w głośnej sprawie powództwa mocy lekarskiej przez Ubezpieczalnie Społeczne. N. T. A. uznał, że obowiązek ten istnieje, gdy pomoc udzielona była choremu przebywającemu poza okresem ubezpieczalni w wypadku bezzwłocznej potrzeby, a potrzeba ta nie mogła być na czas zaspokojona, ani przez ubezpieczalnię do której należy chory ani też przez ubezpieczalnię miejsca jego pobytu (I. Rej. 6250/32).

Pełna tabela loterii

Klasa czwarta — dziewiąty dzień cignienia

Table containing lottery results for 'Pełna tabela loterii' (Full Lottery Table). It includes sections for 'Główne Wygrane' (Main Prizes) and 'Stawki' (Stakes). The 'Główne Wygrane' section lists prize amounts and corresponding numbers for various denominations: 10,000 zł, 5,000 zł, 2,000 zł, and 1,000 zł. The 'Stawki' section lists numbers for various stake denominations: 18, 40, 265, 355, 659, 81, 744, 931, 44, 1084, etc. The table is organized in a grid-like structure with columns for prize/stake amounts and rows for winning numbers.

Królowie i Prezydenci państw

ślą Polsce słowa współczucia

Do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej w dalszym ciągu nadeszły następujące telegramy:
Depesza Króla Angielskiego:
 Z głębokim żalem dowiedziałem się, Pani Prezydent, o ciężkiej stracie brówa Narodu Polskiego. Wniósł wskutek smutku. Marszałka Józefa

Piłsudskiego, którego wielkie zalety zarówno jako wodza, jak i męża stanu były tak wyjątkowo poświęcone służbie dla Swego kraju. Wyrażając Panu moje szczerze kondolencje spowodu śmierci człowieka, który zasłużył na tak zaszczytne miejsce w polskiej i miłości Swych rodaków, proszę o łaskawe zakomunikowanie Pana Piłsudskiego i Jej wórkum tanownie mojego szczerego współczucia w ich wielkim bólu.

JERZY R. J.

Depesza Cesarza Japonii:
 Dowiadując się z głębokim smutkiem o śmierci Pana Marszałka Piłsudskiego i pospieszając wyrazić Waszej Ekszelencji moje najszczerze kondolencje.

HIDOHITO

Cesarz Japonii.

Depesza Szacha Iranu:

W chwili gdy Polska została doświadczona niczem niezastąpioną stratą w osobie Jej bardzo sławnego i wybitnego męża stanu, Marszałka Piłsudskiego, pragnę wyrazić Waszej Ekszelencji moje kondolencje pełne uzurzenia, jak również mój najgłębszy żal.

REZA PAHLAWI.

Szach Iranu.

Depesza Króla Belgijskiego:

Biorę głęboki udział w nieszczęściu, które dotknęło Naród Polski przez śmierć Marszałka Piłsudskiego i wyrażam Waszej Ekszelencji moje szczerze współczucie.

LEOPOLD.

Król Belgów.

Depesza Króla Duńskiego:

Głęboko wzruszony, dowiadując się o śmierci Marszałka Piłsudskiego pragnę z serca wyrazić Panu Prezydentowi moje najszczerze kondolencje.

CHRISTIAN.

Król Duński.

Depesza Regenta Jugosławii:

Proszę Waszą Ekszelencję o przyjęcie moich głębokich kondolencyj wskutek nieodżałowanej straty, jaką poniosła Polska przez zgon Swego Wielkiego Marszałka.

PAWEŁ.

Regent Jugosławii.

Depesza Prezydenta Republiki Tureckiej:

Proszę Waszą Ekszelencję, aby zechciał wierzyć w moje głębokie współczucie spowodu okrutnego ciotu, jaki spadł na Naród Polski, który w osobie nieodżałowanego Marszałka Piłsudskiego utracił jednego ze Swych największych przywódców.

KEMAL ATATURK.

Prez. Rep. Tureckiej.

Depesza Prezydenta Republiki Portugalskiej:

Proszę Waszą Ekszelencję o łaskawe przyjęcie wyrazów moich najszczerzych uczuć głębokiego współczucia w związku ze śmiercią wybitnego męża stanu, sławnego Marszałka Piłsudskiego.

GENERAL CARMONA.

Prezydent Republiki Portugalskiej.

Depesza Prezydenta St. Zjednoczonych Brazylii:

W chwili gdy Naród Polski został tak okrutnie doświadczony przez śmierć sławnego żołnierza i wybitnego męża stanu Marszałka Piłsudskiego proszę Waszą Ekszelencję o łaskawe przyjęcie wraz z uczuciami głębokiego współczucia wyrazów najwyższej sympatii rządu i narodu brazylijskiego.

GETULIO VARGAS.

Prezydent Republiki St. Zjedn. Brazylii.

Depesza Prezydenta Argentyny:

Wyrażam rządowi Waszej Ekszelencji moje szczerze kondolencje wskutek bolesnej straty sławnego Marszałka Piłsudskiego, która tak głęboko wzruszyła Naród Polski.

AUGUSTIN P. JUSTO.

Prezydent Narodu Argentyńskiego

Depesza Króla Włoskiego:

Otrzymałszy wiadomość o żałobie,

która dotknęła Naród Polski spowodu śmierci Jego sławnego Syna, Marszałka Piłsudskiego, proszę Waszą Ekszelencję, aby zechciał przyjąć wyrazy mego bardzo żywego żalu w związku z tą bolesną stratą.

(--.) VITTORE EMMANUELLE.

Depesza Prezydenta Finlandji:

Głęboko wzruszony smutną wiadomością o okrutnej żałobie, która spadła na Naród Polski, spowodu zgonu Marszałka Piłsudskiego, wielkiego człowieka i wielkiego patrioty polskiego, proszę Waszą Ekszelencję o przyjęcie wyrazów mego najszczerzego współczucia.

(--.) P. E. SVINHUFVUD.

Już od najmłodszych lat należy pielegnować zęby pastą ODOL. Dzięki paście do zębów ODOL zachowacie zdrowe i ładne zęby.

Mussolini złożył uroczyste hołd

Twórcy Nowej Polski

RZYM. (PAT). Na wczorajszym posiedzeniu senatu zabrał głos przewodniczący Federzoni, który złożył deklarację, poświęconą wspaniałemu Marszałkowi Piłsudskiemu.

Następnie zabrał głos Mussolini, który oświadczył:

„Rząd przyłącza się do słów wygłoszonych przez przewodniczącego. Można powiedzieć o Marszałku Piłsudskim, że był

On twórcą Nowej Polski. Stworzył On Nową Polskę, walką nieprzerwaną, nieugiętą, bohaterską, prowadzoną zarówno przed wojną i podczas wojny, jak i po wojnie, gdy w r. 1926 objął władzę w państwie, aby dać mu formę i budowę, zdolną oprzeć się wszelkim koniecznościom wewnętrznym i wszelkim ewentualnościom ze-

wnętrznym. Piłsudski czczony jest przez całą Polskę.

My również musimy Go uczcić, nie tylko przez wzgląd na węzły przyjaźni, które nas łączą z tym szlachetnym i dumnym narodem, ale również dlatego, że leży w naturze faszystmu czcić tych wszystkich, którzy, jak Piłsudski, nie znali żadnych granic w wykonywaniu swoich obowiązków”.

Podniosła uroczystość w Budapeszcie

ku czci Marszałka Piłsudskiego

BUDAPESZT. (PAT). Na po południowym posiedzeniu izby posłów marszałek izby Sztrangański wygłosił przemówienie, poświęcone pamięci Marszałka Piłsudskiego.

„Wielki Naród Polski — powiedział marszałek izby — stracił najlepszego Swego Syna, Twórcę i Budowniczego Polski. Z żalem i wzrusze-

niem chylimy głowy przed trumną Wielkiego Zmarłego, który, jako zasłużony Syn Narodu i Bohaterski Żołnierz zalicza się do największych postaci historycznych.

Zwracamy się do Narodu Polskiego, który tyle razy był na razony na ciężkie próby z wyrazami szczerzego współczucia. Dajemy wyraz przekonaniu, że droga wytknięta przez Wielkie

go Syna Narodu Polskiego będzie w dalszym ciągu podstawą dążeń do rozwoju naszego bratniego Narodu”.

Posłowie izby wysłuchali przemówienia stojąc, następnie marszałek izby postawił wniosek wysłania depeszy kondolencyjnej na ręce marszałka sejmu polskiego. Wniosek ten przyjęto przez akklamację.

Żałobne zebranie Pol. Akad. Literatury

z powodu zgonu Marszałka Piłsudskiego

Polska Akademia Literatury odbyła wczoraj w swej siedzibie żałobne posiedzenie z powodu zgonu Pierwszego Marszałka Polski Józefa Piłsudskiego, w którym podniósł dziejową wielkość postaci Zmarłego i ogrom Jego zasługi położonej dla sprawy narodu i utrwalenia bytu Odrodzonej Ojczyzny.

Na wstępie zebrania prezes P. A. L. Wacław Sieroszewski

wygłosił wśród podniosłego na stroju głęboko wzruszające przemówienie, poświęcone pamięci Marszałka Piłsudskiego, w którym podniósł dziejową wielkość postaci Zmarłego i ogrom Jego zasługi położonej dla sprawy narodu i utrwalenia bytu Odrodzonej Ojczyzny. Wskazał zarazem na wielkie za-

sługi Zmarłego, jako opiekuna literatury, który pierwszy powziął myśl powołania do życia Polskiej Akademii Literatury. Na zakończenie ujął mówca charakterystykę postaci Marszałka: „Mieczem i piórem, potężną bronią narodów władał mistrzowsko”.

Przemówienia prezesa wysłuchali członkowie Akademii stojąc.

Polska Akademia Literatury uchwaliła następnie wziąć udział in corpore w pogrzebie Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie i Krakowie, oraz w żałobnej uroczystości przewiezienia serca Marszałka do Wilna. W kondukcje pogrzebowym stanie na czele Akademii w pełnym jej składzie prezydium, które poniesie za trumną insygnia P. A. L., ofiarowane przez Polską Akademię Literatury w r. 1933 Marszałkowi, jako swemu protektorowi.

Z kolei wysłano depesze kondolencyjne do Pani Marszałkowej Piłsudskiej, P. Prezydenta Rzplitej, Premiera Sławka oraz wystosowano okolicznością odezwe do pisarzy.

Pozatem postanowiła Polska Akademia Literatury urządzić w najbliższym czasie uroczyste zebranie publiczne, na którym prezes Akademii Wacław Sieroszewski wygłosi prelekcję poświęconą wielkiej postaci Marszałka Piłsudskiego.

Dokończenie depesz i sprawozdań na odwrocie

Centrale ruchu pracowniczego

w hołdzie Wodzowi Narodu

Centralna Rada Pracownicza zebrała się wczoraj na Nadzwyczajnym Posiedzeniu, celem uczczenia pamięci s. p. Marszałka Józefa Piłsudskiego. Na posiedzeniu tem uchwalono wysłać depesze kondolencyjne do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, do Pana Prezesa Rady Ministrów i do Pani Marszałkowej Piłsudskiej.

Ponadto wydano apel do organizacji zawodowych pracowników państwowych, samorządowych i prywatnych zrzeszonych w C. R. P., aby wzeswały swych członków do jaknajlicz-

niejszego udziału w pogrzebie, oraz aby zamiast kwiatów i wieńców na trumnę Marszałka Piłsudskiego przeznaczyły te kwoty na usypianie kopca Marszałka Piłsudskiego w Krakowie.

Centrala Zjednoczenia Klasowych Związków Zawodowych wydała odezwe do zjednoczonych w niej związków, aby podobnie jak związki C. R. P. zamiast kwiatów i wieńców składały ofiary na kopiec Marszałka Piłsudskiego w Krakowie i aby w pogrzebie wzięły udział wszystkie organizacje ze sztan darami związkowymi.

Młodzież harcerska

otuliła swę z bandy kirem

Wczoraj o godz. 17-ej zgrupowało się na placu im. Marszałka Piłsudskiego 6 tys. młodzieży harcerskiej. W skupieniu wysłuchano orędzia P. Prezydenta Rzeczypospolitej i rozkazu naczelnictwa Z. H. P., a przy żałobnym warkoci bębnowo spowito kirem sztandary.

Po zakończeniu tej krótkiej a głębokiej w nastroju uroczystości przemaszerowano pod bramy Belwederu, gdzie kornie pochylono sztandary, oddając hołd Pierwszemu Protektorowi Związku Harcerstwa Polskiego s. p. Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu.

Przygotowania do pogrzebu Marszałka

Dostojni przedstawiciele państw obcych zapowiadają przybycie na uroczystość pogrzebową

Dawno zamierzona wizyta ministra spraw zagranicznych Finlandji p. Antoniego Hackzella do Polski nastąpi dziś wieczorem.

Minister Hackzell przybędzie w towarzystwie swej małżonki oraz szefa biura fińskiego M. S. Z. p. T. O. Wachenvuori i zatrzyma się w Warszawie dwa dni. W piątek p. minister Hackzell weźmie udział w uroczystościach żałobnych.

GENEWA. (PAT). Sekretarz generalny Ligi Narodów delegował jako przedstawicieli Ligi Narodów na pogrzeb s. p. Marszałka Piłsudskiego p. p. Azcarate, zastępcę sekretarza generalnego i dyrektora sekcji higieny dr. Reichmana.

LONDYN. (PAT). Na uroczystościach pogrzebowych Wielkiej Brytanji reprezentować będzie lord Cavan, b. szef imperialnego sztabu generalnego, dawny główny adjutant królewski.

Lord Cavan liczy lat 70. Jest on obecnie najpopularniejszą postacią armii brytyjskiej. Lord Cavan jest wielkim przyjacie-

lem Polski i w toku swej kariery, będąc na stanowisku szefa sztabu armji imperialnej, miał okazję osobistego zetknięcia się z Marszałkiem Piłsudskim.

Lordowi Cavanowi towarzyszyć będzie dwóch oficerów.

BUKARESZT. (PAT). Agencja Rador donosi, że na pogrzebie Marszałka Piłsudskiego armja rumuńska reprezentowana będzie przez marszałka Prezana, gen. Pawła Angelescu, ministra obrony narodowej, gen. Tomasza Dymitrescu, b. delegata na konferencję rozbrojeniową oraz delegację oficerów i kompanję żołnierzy 16 p. p., którego Marszałek Piłsudski był szefem.

BERLIN. (PAT). W dzień pogrzebu s. p. Marszałka Piłsudskiego odprawione będzie w katedrze berlińskiej św. Jadwigi nabożeństwo żałobne, celebrowane przez Nuncjusza Apostolskiego Monsignora Orsenigo. Na nabożeństwie obecni będą najwyżsi dygnitarze państwowi oraz korpus dyplomatyczny.

BIAŁOGRÓD. (PAT). Agencja Avala donosi: Senat Jugosławii na pogrzebie Marszałka Piłsudskiego reprezentować będą wiceprezydent senatu Ploj i senatorowie Popowicz, Neneć i Iwkowicz, skupszynę deputowani Dmitrjewicz, Stelanowicz, Sokicz i Kowacz.

Kraków pod znakiem pogrzebu

General Wieniawa - Długoszowski odbył konferencję z księdzem metropolitą Sapietą, wojewodą krakowskim, prezydentem miasta Kaplickim oraz dyrektorem kolei w sprawie uroczystości pogrzebowych w Krakowie. Kierownictwo porządku nad całym pochodem pogrzebowym obejmie gen. Mond.

Zwłoki Marszałka Piłsudskiego spoczną w grobach królewskich na Wawelu w krypcie, obok trumien króla Jana Sobieskiego, Tadeusza Kościuszki i ks. Józefa Poniatowskiego. Krypta ulegnie przebudowie.

Prezydent miasta Kaplicki przewodniczył zebraniu zarządu miasta, na którym powołano do życia cztery sekcje: porząd-

kową, wyżywienia, kwaterunkową oraz dekoracyjną.

Do Krakowa spodziewany jest przyjazd 100.000 osób, dla których urządzone będą tanie jadłodajnie na placach miejskich. Całe miasto udekorowane będzie czarnymi flagami, a wszystkie latarnie — pokryte kre-

W dniu wczorajszym Kuratorium Warszawskiego Okręgu Szkolnego wydało zarządzenia pozostające w związku z udziałem młodzieży szkolnej w piątkowym obchodzie żałobnym. Bliższe 60.000 uczniów szkół średnich i powszechnych uda się na Pole Mokotowskie. Wyznaczone będą oddzielne miejsca dla młodzieży żeńskiej i męskiej.

W piątek nie będzie żadnych zajęć zarówno w szkołach powszechnych i średnich, jak i na wszystkich wyższych uczelniach w Warszawie.

W oddaniu ostatniego hołdu Marszałkowi Piłsudskiemu podczas żałobnej defilady na Polu Mokotowskim weźmie udział łącznie blisko pół miliona ludzi.

Komitet budowy kopca im. Marszałka Piłsudskiego otrzymuje wciąż nowe ofiary. Zarząd Główny L. O. P. P. przekazał na budowę kopca im. Marszałka Piłsudskiego w Krakowie 2.500 złotych, podejmując równocześnie zbiórkę na terenie całego kraju.

Na ulicach Warszawy zwracała w dniu wczorajszym uwagę grupa włościan przybyłych specjalnie piechotą z gmin wiejskich pod Sompolnem, woj. Warszawskiego. Włościanie szli dzień i noc, by przybyć na czas do Warszawy i oddać ostatni hołd Wodzowi Narodu.

W łonie ciała profesorskiego Uniwersytetu Warszawskiego powstał projekt uczczenia pamięci Marszałka przez nadanie Jego imienia tej uczelni. W dniu wczorajszym Senat Uniwersytetu Warszawskiego zdecydował zwołać nadzwyczajne posiedzenie w tej sprawie na dzień dzisiejszy, t. j. 16 b. m. Senat U. W. podejmie uchwałę o zmianie nazwy. Rektor zarządził zawieszenie wykładów i zajęć od dnia 17 do 20 b. m.

Katastrofa sławnego pułk. Lawrence'a

nie jest ponot dziełem przypadku

LONDYN. (PAT). Sławny pułkownik Lawrence, który uległ wczoraj wypadkowi motocyklowemu, walczy ze śmiercią.

Lawrence, który zmienił był swe nazwisko na Shaw, liczy lat 47. Był on początkowo baczem wykopalisk historycznych, dokonywanych przez muzeum brytyjskie nad rzeką Eufraatem. W okresie wojennym Lawrence przydzielony był do sztabu brytyjskiego w Hedżasie i odegrał wybitną rolę, gdy wykonywując zlecenia brytyjskiego „Intelligence Service” przeprowadził zjednoczenie szkół arabskich, na których czele w przebraniu Beduina wkroczył do Damaszku.

Lawrence był następnie doradcą rządu brytyjskiego w sprawach Bliskiego Wschodu. Przed 10 laty Lawrence wycofał się ze służby w „Intelligence Service” i pod nazwiskiem Shaw wstąpił do wojsk lotniczych, przechodząc wykształcenie pilota i mechanika.

Lawrence - Shaw stał odmiawiał wszelkich awansów i przed kilku tygodniami wycofał się również ze służby woj-

skowej, przechodząc na emeryturę. Obecnie zajmował się własnie zarządzaniem swego domu, gdy spotkał go wypadek.

Okoliczności tego wypadku przedstawiają się nieco tajem-

niczo. W szpitalu, gdzie umieszczono Lawrence'a nikogo do niego nie dopuszczają, co nawet wywołuje pogłoski, że wypadek ten nie był przypadkowy.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

RUMUNSKI URZĄD W. F. M. PRZESŁAŁ KONDOLENCJE

Urząd Wychowania Fizycznego Młodzieży Rumuńskiej, odpowiadając naszymu PUWF'owi, nadesłał na ręce dyrektora PUWF, plk. Kilińskiego, depeszę treści następującej:

„Urząd Wychowania Fizycznego Młodzieży Rumuńskiej w głębokim wzruszeniu składa Panu najszerzej kondolencje z powodu zgonu Wielkiego Meza Stanu Józefa Piłsudskiego, Twórcy i Budowniczego Państwa Polskiego, a także Pierwszego Organizatora młodzieży polskiej, którego pamięć zachowa cała nasza młodzież”.

Podpisali: Komendant Urzędu — gen. Manolescu i szef sztabu — mjr. Sidorowici

Dyrektor PUWF, plk. Kiliński, na tychmiast przesłał Rumuńskiemu Urzędowi telegraficzne podziękowanie.

ODEZWA POLSKIEGO ZWIĄZKU NARCIARSKIEGO

Zarząd Polskiego Związku Narciarskiego przesłał na ręce dyrektora PUWF, plk. dypl. Kilińskiego, depeszę treści następującej:

„W powszechnej żałobie Narodu łącząc się uczuciami najwyższego bólu z powodu śmierci Marszałka Józefa Piłsudskiego i oddając hołd pamięci Wodza Narodu i Wielkiego Opatka polskiego sportu, Zarząd Główny Polskiego Związku Narciarskiego uchwalił na dzisiejszym zebraniu zawiadomić Pana Dyrektora w imieniu całego narciarstwa polskiego o niezmienności woli wytrwania w pracy wyznaczonej przez Zmarłego Wodza Narodu wszystkim organom wychowania fizycznego.

ODEZWA TOW. KRZEWIENIA KULTURY FIZ. KOBIEC

Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej Kobiet wydało komunikat następujący:

„Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej Kobiet, łącząc się z ogólną żałobą po śmierci Pierwszego Marszałka Polski — Józefa Piłsudskiego, wzywa wszystkie swoje oddziały i ogół członkiń do wzięcia udziału w oddaniu hołdu Wielkiemu Zmarłemu.

Marszałek Józef Piłsudski, jako Twórca i Przewodniczący Rady Naukowej Wychowania Fizycznego, Wysocki Protektor dwóch kongresów wychowania fizycznego kobiet w Polsce, położył szczególny nacisk na teźnyne fizyczną obywateli, w tej teźnyne upatrując dobro i przyszłość Państwa. Rolę donosił w budowaniu tej teźnyne przypisał Marszałek kobiecie, jako matce i wychowawcy ni młodych pokoleń.

Całą swoją pracą poświęci Towarzystwo Krzewienia, Kultury Fizycznej Kobiet do wykonywania tej roli. Uważając wskazanie Marszałka za pozostały po Nim testament woli, To warzystwo najwyższem wysiłkiem dążyć będzie do wypełnienia tego testamentu.

MECZ TENISOWY Z PŁD. AFRYKĄ ODŁOŻONY

Jak już donosiliśmy, wyznaczony na dni 17 — 19 b. m. w Warszawie mecz tenisowy o puchar Davisa pomiędzy Polską i Południową Afryką, został odłożony.

Afrykańczycy udają się obecnie do Paryża na mistrzostwa międzynarodowe Francji. Mecz z Polską rozegrają definitywnie w dniach 7, 8 i 9 czerwca b. r. w Warszawie.

Narady min. Laval'a w Moskwie

dotyczyły spraw ogólnie - europejskich

MOSKWA. (PAT). Wczoraj w południe min. Laval odbył przeszło dwugodzinną rozmowę ze Stalinem i Mołotowem w obecności Litwinowa, Potiemkina, Legera i Alphanda.

Omawiano sytuację ogólnoeuropejską szczególnie, u-

względniając stosunki sowiecko - francuskie. Bardziej szczegółowych wiadomości o tej rozmowie narazie brak.

Rozmowa odbyła się w gabinecie Mołotowa na Kremlu, po czym premier sowiecki wydał śniadanie na cześć gości francuskich.

Protokoły „mędrców Sjonu” są fałszywe

BERN. (PAT). Wczoraj po południu zapadł wyrok w procesie o protokoły „mędrców Sjonu”.

Sąd orzekł, że protokoły te stanowią literaturę niemoralną, gdyż pobudzają nienawiść jednych grup ludności przeciwko drugim. Główny oskarżo-

ny skazany został na grzywnę w wysokości 50 franków oraz zwrot części kosztów sądowych. Drugi oskarżony skazany jest na grzywnę w wysokości 20 franków oraz zwrot części kosztów sądowych. Dwaj pozostali oskarżeni zostali uniewinnieni. Skazani wnieśli apelację.

Starzec i jego 300 potomków

TEHERAN. (PAT). W m. Poustine Sara (Giljan) stwierdzono, że cała ludność tej miejscowości stanowi jedną rodzinę, której głową jest żyjący dotychczas niejaki Gorban Ali, ur. w r. 1810, a zatem mający dziś

sto dwadzieścia pięć lat. Cyfra jego potomków żyjących w Poustine Sara, wynosi okragło 300 dłów Starzec znajduje się w jaknajlepszym zdrowiu. Z trzech żon, które posiadał, żyje tylko ostatnia.

**O 5 LAT
MŁODSZA
W CIĄGU 5-10
MINUT**

Kolosalna zmiana
przez stosowanie
odpowiedniego
pudru do twarzy

ZRÓB TĘ PRÓBĘ

Możesz dziś jeszcze osiągnąć wygląd co najmniej o 5 lat młodszy, oraz świeża, aksamitna cera, której pozazdrości niejedna młoda dziewczyna. Zrób tę próbę sama w ten oto łatwy sposób. Najwyczałniej przypudruj połowę swej twarzy Pudrem Tokalon na Piance Kremowej. Przejrzyj się następnie w lustro, a zauważysz jaki kontrast zachodzi pomiędzy jedną a drugą częścią twarzy. Zobaczysz tak samo zadziwiająca różnicę jak ta, którą widzisz na tym oto rysunku. Puder Tokalon jest jedynym pudrem, który zawiera Piankę Kremową (zmieszana patentowanym sposobem). Jest ona tym składnikiem, który przyczynia się do tego, że Puder Tokalon nadaje tak cudownie świeże, dziewczęce piękno. Dzięki Piance Kremowej również trzyma się on pięciokrotnie dłużej niż każdy zwykły puder. Jedno zastosowanie usuwa brzydkie połysk na cały dzień. Niezależnie od tego, czy Pani wychodzi na deszcz lub wiatr, czy też tańczy godzinami w dusznej sali, cera Pani pozostaje świeża i powabna, o ile używa Pani Pudru Tokalon. Pozwala to każdej kobiecie natychmiast wyglądać o latać całe młodziej. Pianka kremowa stosowana regularnie, wzmacnia i zwiększa istotnie skórę.

RADJO

w dniu dzisiejszym

Polskie Radio zorganizowało specjalną ekipę złożoną z 8 reporterów, którzy będą komunikowali swe wrażenia przez mikrofon podczas transmisji wszystkich uroczystości pogrzebowych.

Transmisja odbywać się będzie w ten sposób, że reporterzy komunikować będą kolejno swe wrażenia, w miarę, jak kondukt żałobny przesuwać się będzie ulicami miasta.

REPORTAŻE Z TRASY ŻAŁOBNEGO POCIĄGU

Pociągiem, który przewiezie Zwłoki Marszałka Piłsudskiego do Krakowa udaje się specjalny wysłannik Polskiego Radja. Z każdego miejsca postoju będzie on niezwłocznie telegrafował do Warszawy swe wrażenia, które natychmiast nadane zostaną przez mikrofon.

TRANSMISJE Z KRAKOWA

Cała ekipa warszawskich radioreporterów udaje się w piątek samolotem do Krakowa, gdzie wspólnie z miejscowymi sprawodawcami radiowymi, zorganizuje i przeprowadzi transmisje uroczystości żałobnych.

Dr. med. SZTERN Senatorska 8 (przy pl. Teatralnym) Weneryczne, pęcherza, dróg moczowych, pęso-

OWOC GRZECHU

TRAGICZNE DZIEJE, KTÓRE WSTRZĄSNĘŁY CAŁYM ŚWIATEM

Helzina nie mogła odrzącić od siebie widma tych ogromnych pieniędzy.

Helza zaś rzekł:

— Ej, co tam sobie będę zawracała głowę. Do dziś, chwala Bogu, żyłem bez tych milionów, to i nadal żyć będę.

I wyszedł.

Natomiast Helzina nie mogła się uspokoić i wciąż powtarzała sama do siebie:

— Ja będę musiała dostać te pieniądze... Stanowczo!!!

Podczas gdy zdaleka dolatywała jej uszu beztroska pijacka piosenka męża, wróciła do pracy.

Prala, prala, ale wciąż nadal myślała o owych pieniądzach, tak jej kusząco opisanych przez męża...

I pomyślała sobie:

— Gdybym to ja tak mogła je zobaczyć choćby tylko zobaczyć na małą chwileczkę...

Właściwie nie było to takie trudne. Wystarczy iść tam za jakimś interesem. Ot, można oddać resztki prania, które tu miała i zabrała ze sobą.

Gabinet Kurcewicza wychodzi na ogród, okno jest otwarte, można przejść, rzucić okiem i już...

Wzięła więc kosz z bielizną i zwolna przeszła przed oknem gabinetu Kurcewicza.

Ale Kurcewicz przez ten czas już skończył robotę. Rachunki były już, zapewne zrobione. Zamykał właśnie szuflady. Stał tyłem do okna. Nie widział więc Helziny, która zatrzymała się przed oknem, spoglądając łapczywie do pokoju z tajemniczym błyskiem w oczach.

I poszła.

W każdym razie w jednej z otwartych szuflad jeszcze zdążyła zauważyć pliki kolorowych papierów, banknotów i akcji. Wszystko to aż ukuło ją w serce, odśniło wzrok, a tak wzruszyło, że się zachwiała...

Szepnęła sobie:

— Ale ten diabeł ma forsę... rany Boskie...

Przez cały dzień potem już ani słowem się nie odezwała. Maciejowa także nie była gadatliwa, choć więc było tego dnia w Małowie.

Kurcewicz jadał zawsze obiad bardzo wcześnie. I potem przeważnie udawał się na polowanie.

Gajowy Józek nigdy mu nie towarzyszył.

Wracał dopiero zazwyczaj na kolację.

Helzina nie cieszyła się złą opinią w Czartkowie i okolicach. Jej awanturki miłosne z czasów młodości były już dawno zapomniane. Od owego czasu niemożna jej było nic zarzucić. To też jeżeli jej prowadzenie się za czasów panieńskich wywoływało ogólne oburzenie, to od czasu wyjścia za męża nie mogła sciągnąć na siebie żadnej nagany.

W czasie tego popołudnia Maciejowa musiała wyjść za sprawunkami do Czartkowa. Zanim wróci, musi upłynąć jakie trzy — cztery godziny.

— Moi drodzy, doglądajcie tu domu przez ten czas. Zamknęłam wszystkie drzwi, oprócz od kuchni. Gdyby przyszedł jakiś żebrak, dajcie mu kawałek chleba i grosz. Parę groszy leży pod talerzem na desce.

Helzina tylko kiwnęła głową i mruknęła, że zgadza się.

Myślała teraz zupełnie o czym innym.

Będzie sama. Zupełnie sama z tym ogromem pieniędzy...

Maciejowa poszła. Dreptała zwolna do Czortkowa drogą wiejską. Skręciła na lewo.

Gdy wreszcie zniknęła, Helzina, która jej patrzyła wśląd, rzekła sama do siebie:

— A jednak chciałabym raz jeszcze spojrzeć na to... wszystko...

Teraz już nawet nie miała przed kim się kryć. Poszła znów do parku, splaszczyla nos o szybę i spojrzała...

Ale cóż mogła zobaczyć?

Biuurko było zamknięte.

Helzina westchnęła... Rzekła sobie:

— I powiedzieć, że w tym marnym mebelku... taka ogromna forsę... W takim marnym biurku... Przecież to jednym palcem możnaby otworzyć.

Pchnęła okno. Nie otworzyło się. Było zamknięte od wewnątrz.

Helzina wróciła do kuchni. Drzwi z kuchni do mieszkania były także zamknięte.

Oczywiście, Maciejowa nie czyniła tego dlatego, aby podejrzewała Helzine, ale na wszelki wypadek wolała zachować środki ostrożności.

Helzina obezpała cały dom dookoła, wypatrując czy niema przypadkiem jakiego otwartego okna.

Nie było.

Czego właściwie chciała? Co zamierzała? Jaki miała cel w tem wszystkim?

Sama nie wiedziała. Jakaś nieodparta siła przyciągała ją do tego mebla, w którego wnętrzu spoczywał taki wielki majątek.

Ciągnęło ją do tego biurka tak, jak dawniej do ładnego chłopca. Wydawało się, że zazna rozkosznego uczucia, jeżeli dotknie tego biurka, popieści je, będzie choćby tylko blisko jego.

Niestety, rozkoszy tej dostąpić nie mogła.

Zabrała się z powrotem do roboty, ale jakoby jej nie szło. Nie wiedziała już nawet wcale, co robić. Wieczorem, po powrocie Maciejowej, wróciła do młyna i rzekła mężowi:

— A wiesz, że ja też... widziałam...

— Co takiego? — zapytał zdumiony, bo już zapominał o wszystkim.

— Forse...

Drgnął. Zapytał:

— Jakim cudem?

Odpowiedziała. Przyznała się również, że usiłowała dostać się do pokoju. To już rozkwiczyły Helzę. Chwył ją za ramię i tak ścisnął, że o mały nie złamał.

Co ci za szalone myśli lażą po głowie?

— Nic... tak sobie tylko... z ciekawości...

— Czy aby tylko?

— A co ty myślisz, że chcę mu odebrać jego forse... temu staremu...?

— Bo ja wiem? Nie przysięgłbym, że nie... tak ci teraz źle z oczu patrzy.

Helzina tylko wzruszyła ramionami. Puścił jej rękę...

Dalszy ciąg jutro.

KRZYK W NOCY

WSTRZASAJĄCE GROZA DZIEJE STRASZLIWEJ TAJEMNICY

Do listu samobójcy były rzeczywiście dołączone wszystkie papiery. Jego i córki.

Roman szepnął sam do siebie:

— Cóż? Chyba skorzystam z tej doprawdy niezwykłej i najzupełniej jedynej w swoim rodzaju sposobności. To mi się może istotnie niebawem przydać.

I od owej chwili Roman Larecki już z całym spokojem, jeszcze większym, niż dotychczas, korzystał z nazwiska Johna Rogersa.

Zwłaszcza, że chciał raz na zawsze wykreślić ze swej pamięci Romana Lareckiego, owo imię i nazwisko, które mu przysporzyło tyle wielkich nieszczęść i przykrości. Usiłował zapomnieć o Romanie Lareckim i całkowicie wejść w skórę Johna Rogersa.

Już przed skazaniem znał język angielski.

Teraz wydoskonalił się w tym języku. Mówił, jak urodzony Amerykanin, dobrze pisał, słowem nikt nie mógł poznać w nim cudzoziemca.

Tak mijały lata.

Z biegiem czasu Zosia także zapominała o tem, że się kiedyś nazywała Larecka i wszędzie uchodziła za pannę Rogers tak długo, aż sama w to uwierzyła, że tak właśnie jest.

Czy aby pewnością?

Gdy Roman ostatecznie porzucił Kanadę, aby się osiedlić w Nowym Jorku, oddał Zosię na najlepszą pensję, jaka była w tem mieście.

Była tam do ukończenia szesnastu lat życia. Przez ten czas otrzymała bardzo staranne wykształcenie i nauczyła się świetnie mówić nie tylko po angielsku, który już nieco umiała, ale ponadto jeszcze po francusku, po niemiecku i nawet po włosku. Polskiego nie zapominała choćby dlatego, że w tej samej pensji były jeszcze trzy Polki amerykańskie, z którymi się szczególnie przyjaźniła i z którymi zawsze mówiła po polsku.

Jednocześnie nauczyła się znakomicie grać na fortepianie, a w rysunkach robiła tak ogromne postępy, że nauczyciel namawiał ją usilnie, żeby się poświęciła malarstwu.

Gdy wreszcie nie miała już czego uczyć się na pensji, wróciła do ojca. Była bardzo prosta, szczerą, skromną, trochę jakby nieśmiałą, z czego widzimy, że nie przesiąkła buńczucznością nowocześniejszych dziewcząt amerykańskich. Przeciwnie, nie lubiła hałaśliwego towarzystwa młodzieży amerykańskiej i najczęściej szukała samotności, w której czuła się najlepiej.

Gdyby jej zostawić wolną rękę, nie wychodziłaby nawet na krok z willi ojca, położonej w pobliżu huty o jakieś pół godziny drogi od Nowego Jorku.

Na szczęście Larecki czuwał.

Nauczył córkę jeździć konno i towarzyszył jej podczas długich spacerów rannych, niezależnie od pogody, hartując ją na zimno i deszcz, na upał i żar.

Uczył wszystkich sportów, dzięki czemu Zosia wyrosła na bardzo silną, wysportowaną pannę, nie tracąc wszakże przytem nic z uroku kobiecego i smukłej pięknej figury.

Zadając sobie nieco wyżej pytanie, czy pewnością zapomniła całą przeszłość, powtórzyliśmy je za Lareckim, który zadawał jej sobie nieustannie w duchu, gdy w niejedną bezsenność noc dręczyły go zmyry minionej straszliwej przeszłości.

Czy zapominała?

Romanowi wydawało się, że tak, napewno.

Bo też przez ostatnie dziesięć lat Roman usiłował delikatnymi półsłówkami upewnić się, czy jego córka zachowała w pamięci okoliczności morderstwa, choćby tylko w najmniejszej mierze.

Wielokrotne próby umocniły go w przekonaniu,

że zapomniła o wszystkim. Widocznie po zapaleniu mózgu, które Zosia przeszła, jako pięcioletnia dziewczynka, zatarło się wszystko w jej pamięci. Rozpoczęło się dla niej nowe życie.

A teraz z zapomnieniem przejść, które spowodowały owe zapalenie mózgu, uleciało jej z pamięci, że nazywała się kiedyś Larecka. Wiedziała teraz tylko, że nazywa się Zosia Rogers i już.

Słowem, wkońcu Roman się już całkowicie uspokoił.

Gdy teraz, zubożony, zamierzał zostawić swe kwitujące interesy amerykańskie i wrócić do Polski, powiedział to córce i spoglądał badawczo, czy nie wywoła to u niej jakich odruchów lęku.

Rzekł:

— Postanowiłem opuścić Amerykę i zamieszkać w Warszawie, której nie znasz zupełnie, w której nigdy nie byłaś. Musisz wiedzieć, że Warszawa to stolica Polski, kraju, w którym się urodziłaś. Chociaż jesteś obywatelką amerykańską, to jednak powinnaś mieć niemało uczucia dla twej prawdziwej ojczyzny, może nawet więcej, niż dla przybranej. A może wolisz, żebyśmy zostali w Ameryce?

— Mnie wszystko jedno, tatusiu. Udam się za tobą gdziekolwiek bądź.

Powiedziała to z całkowitym spokojem i nic nie dawało najmniejszego powodu do przypuszczeń, że by miała co innego na myśli.

A jednak gdy Larecki odszedł, gdy wiedziała, że nie mógł już jej podpatrzeć, nagle coś się zmieniło na jej twarzy, którą coś jakby omroczyło. Na czole zarysowała się zmarszczka. Jakaś troska zrodziła się w jej duszy... jakiś smutek.

Dalszy ciąg jutro.

Już okazał się
zeszyt 58**PORWANA****W NOC POSLUBNA**Dzieje miłości i cierpienia niewinnych serc.
Do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich
Cena 20 gr. Zeszyt 1 BEZPŁATNIE.

Maja

16Czwartek
Bl. Andrzeja**KRONIKA KRAKOWA****Program uroczystości pogrzebowych
Marszałka Piłsudskiego w Krakowie**

Wczoraj ustalono program uroczystości pogrzebowych w Krakowie.

Około godziny 8-mej rano w sobotę przybędzie wagon-kaplica ze zwłokami Wodza Narodu na dworzec zachodni w Krakowie. Na peron wejdą tylko dostojnicy państwowi i przedstawiciele państw zagranicznych.

Na placu przed dworcem ustawią się czoło pochodu, które otwierać będą członkowie Sejmu i Senatu in corpore, rada miejska, korpus oficerski i delegacje Polaków z zagranicy.

Reszta pochodu ustawi się w głębi ulicy Lubicz.

Zwłoki wyniesione z wagonu-kaplicy zostaną złożone na lawecie armatniej. Następnie ruszy pochód ulicami: Lubicz, Baszowa, Dunajewskiego, Szczepańska, Rynek wzdłuż A-B, następnie obok kościoła Marjańskiego w stronę wylotu Grodzkiej, skąd skieruje się ku Ratuszowi, a następnie ul. Wiślną i Straszewskiego pod Wawel. Pod Wawelem zgromadzą się grupy włościańskie które następnie przyłączą się do ogólnego pochodu.

Wzdłuż całej drogi żałobnej będzie ustawiony po obu stro-

nach podwójny szpaler żołnierzy.

W chwili, gdy kondukt żałobny podejdzie pod Wawel, generałowie zdejmą trumnę z lawety wezmą ją na swoje barki i zaniósą do katedry, gdzie złożą na katafalku przed sarkofagiem świętego Stanisława. Następnie przed sarkofagiem św. Stanisława zostanie odprawiona uroczysta Msza św. żałobna.

Podczas Mszy św. do katedry wejdą tylko najbliższa rodzina oraz najwyżsi dostojnicy krajowi i zagraniczni.

Po skończeniu Mszy św. pochód, który zatrzyma się przed głównym wejściem na Wawel, ruszy we wspomnianym wyżej porządku z członkami Sejmu i Senatu na czele, przechodząc czwórkami przed katedrą głównym wejściem i odpłynie, nie zatrzymując się wejściem drugim.

Po przejściu zorganizowanego pochodu, przejdą obywateli miasta i niezorganizowane grupy publiczności czwórkami, tą samą drogą przez katedrę, jaką szedł pochód poprzedni.

Ostateczne zamknięcie katedry dla dostępu publiczności składającej hołd śmiertelnym

członkom Wodza Narodu nastąpi o godz. 19.30.

Sam akt złożenia trumny do krypty królewskiej będzie już tylko wewnętrzną uroczystością kościelną, w której poza dostojnikami kościelnymi weźmie udział najbliższa rodzina, tudzież dostojnicy krajowi i zagraniczni.

W chwili wnoszenia trumny do grobów królewskich oddziały wojskowe i poczty sztandarowe zebrane na dziedzińcu wawelskim oddadzą honory wojskowe a równocześnie odezwie się 101 strzałów armatnich. Odezwą się też syreny wszystkich fabryk, warsztatów i lokomotyw kolejowych. Zabrzmią dzwony ze wszystkich kościołów. Odezwie się stary Zygmunt.

Publiczność zgromadzona będzie u stóp Wawelu w ulicach przylegających do wzgórza.

W chwili gdy odezwie się Zygmunt, popłynie żałobna pieśń dzwonów krakowskich, przekazana przez radio na cały świat, odezwą się dzwony we wszystkich świątyniach w całej Polsce obwieszczając Narodowi, że Wódz spoczął między królami.

**Wynajęty zbrodniarz
zastrelił inżyniera**

Dochodzenie w sprawie tajemniczego zaginięcia inż. Bolesława Marciniaka, właściciela majątku Sadłóg (gm. Byton pow. nieszawski) zostało ukończone.

Kilka dni temu znaleziono zwłoki Marciniaka we wsi Swiercinek (pow. nieszawski) zakopane pod drzewem.

Obecnie ujęto sprawcę morderstwa, popełnionego na Marciniaku, Władysława Radzińskiego (wieś Halno, pow. nieszawski) który przyznał się do winy.

Do zamordowania Marciniaka Radzińskiego namówił Tomczak współwłaściciel majątku Sadłóg. Między Tomczakiem a Marciniakiem istniał spór na tle majątkowym i Tomczak chciał za wszelką cenę pozbyć się współnika. Zaopatrzył on Radzińskiego w strzelbę i obiecał dać mu po dokonaniu zabójstwa 3.000 zł. Radziński zastrzelił Marciniaka, poczem wyrwał mu 7 złotych zębów i zrabował ofierze 50 zł.

Tomczaka i Radzińskiego osadzono w więzieniu.

**Podpalili dla uzyskania
premji**

Na Rynku głównym w Sosnowcu wybuchł onegdaj pożar, który pociągnął za sobą śmierć Dawida Morowicza.

Wszystkie poszlaki wskazywały na to, że pożar powstał wskutek podpalenia. Na skutek dochodzeń aresztowany został Worcman, syn właścicieli sąsiedniego domu oraz kilku innych jeszcze osób. Aresztowani zostali przekazani do dyspozycji sędziego śledczego.

Samobójstwo celnika

Przed paru dniami do Kartuz przybył gdański urzędnik celny 54-letni Paweł Jor stale zamieszkały w Gdańsku przy ul. Karenwall 1.

Celnik Jor wynajął sobie w Kartuzach pokój w hotelu „Kaszubski Dwór”, gdzie z nieznanych bliżej powodów popełnił samobójstwo, przecinając sobie żyły u rąk. Władze śledcze wdrożyły dochodzenia i powiadomiły o samobójstwie senat gdański.

**Mordercza bójka
kochanków**

Na ul. Wrzesińskiej w Łodzi doszło wczoraj do krwawej rozprawy pomiędzy Walerjanem Kaczyńskim i jego kochanką Heleną Gołębiowską.

W pewnej chwili Kaczyński oddał do przyjaciółki 2 strzały rewolwerowe, poczem kolbą zmasakrował jej twarz. W stanie beznadziejnym przewieziono Gołębiowską do szpitala. Sprawca strzałów zbiegł.

**Odwołanie uroczystości
sztandarowych**

Zarząd Okręgu Krakowsko-Śląskiego Związku Żydów Uczestników Walk o Niepodległość Polski komunikuje, że uroczystości sztandarowe, Zjazd Delegatów Okręgu i Walne Zgromadzenie Oddziału krakowskiego z powodu żałoby narodowej zostają odroczone.

Nocny dyżur aptek

Apteka pod Złotym Tygrysem Szczępańska 1, pod Aniołem Stróżem Kościuszki 18, pod Temidą Długa 66 pod Barankiem Mikołajska 4, Niebieska Starowiślna 77

Podgórze pod Opatrznością ul. Brodzkiego 1.

**Hołd kombatantów
żydowskich**

Wczoraj odbyło się żałobne posiedzenie Zarządu Oddziału krakowskiego Związku Uczestników Walk o Niepodległość Polski, na którym prezes mjr. Dr. Ader złożył hołd Zmarłemu Wodzowi Narodu i odczytał o rędzie Prezydenta Rzplitej, które zebrani wysłuchali stojąc. Na znak żałoby zamknięto posiedzenie.

Aresztowania

Policja krakowska aresztowała Horakiego Mieczysława, lat 26 handlarza obrazów, zamieszkałego w Starej Olszy przy ul. Błękitnej 9, za kradzież dwóch aparatów fotograficznych „Leica” oraz Piętkę Eleonora, zamieszkałego w Będzinie za kradzież jedwabiu.

Ucieczka aresztanta

Starszy posterunkowy P.P. Tadeusz Dobrzański, eskortował onegdaj do sędziego śledczego do więzienia karnego w Samborze, znanego nałogowego złodzieja Józefa Makarewicza z Winnik pow. Drohobycz.

W pewnej chwili gdy znaleźli się na schodach w budynku sądowym w Samborze, Makarewicz wyrwał się posterunkowemu z taką siłą, że posterunkowy stracił równowagę i spadł ze schodów, zaś złodziej zbiegł.

Posterunkowy doznał złamania nogi i silnego potłuczenia na całym ciele, tak, że musiano odwieźć go do szpitala.

**Krwawa bójka
na noże**

W restauracji Putnioka w Bielsku pomiędzy robotnikami fabryki „Union Jute” nastąpiła sprzeczka, w rezultacie której doszło do bójki na noże.

Niejaki Józef Herzyk z Komorowie został ciężko ranny nożem, przyczem zadano mu straszną ranę w rękę od ramienia aż po dłoń, oraz zadano mu rany klute nożem w klatkę piersiową. Również ciorem w szyję ranny został 38 letni Franciszek Brak z Komorowic. Szereg innych współuczestników tej bójki otrzymało mniej lub więcej ciężkie rany. Wezwane pogotowie udzieliło rannym „na pobojowisku” pierwszej pomocy.

Józefa Herzyka w stanie ciężkim przewieziono do szpitala w Białej.

**W kłótni o dziewczynę
zamordowali rywala**

Podczas zabawy, która odbyła się we wsi Macierzys (gm. Blizna), trzech podchmieleni uczestnicy zabawy pokłócili się o jedną z zaproszonych dziewcząt z Janem Moszko oraz Stanisławem i Piotrem Leszczyńskim. Kłótnia zmieniła się niebawem w bójkę, podczas której awanturnicy ciężko zranili Moszkę oraz Leszczyńskich.

Wezwany lekarz pogotowia stwierdził śmierć Piotra Leszczyńskiego. Jego brata i Jana Moszko przewiózł do szpitala. Sprawców kwawego zajścia ujęto.

Sensacyjny proces lekarza krakowskiego

Na wokandzie sądu okręgowego wydz. cyw. w Krakowie znalazła się onegdaj sprawa separacyjna dr. Stan. Komorowskiego i jego żony Marji z Schaeferów Spyrowej.

Pozwy (wzajemne) ujawniły stan faktyczny sięgający poza sąd cywilny, bo do sądu okręgowego karnego.

Dr. Komorowski znany lekarz dentysta Ubezpieczalni Społ., w Chrzanowie i właściciel przedsiębiorstwa handlowego z przyborami dentystycznymi przy ul.

Mikołajskiej w Krakowie, wniósł z początkiem kwietnia br. doniesienie karne do prokuratury przeciwko swej żonie Marji o zagarnięcie jego majątku w czasie kiedy złożony był ciężką, przeszło rok trwającą chorobą.

Na prośbę dr. Komorowskiego opiekowano jego przedsiębiorstwo handlowe, w którym zagospodarowali się na dobre w czasie choroby lekarza żona z członkami swojej rodziny.

Ponadto pozwana zagarnęła

wszystkie oszczędności swojego męża, umieszczając je na swoje imię, na książeczkach oszczędnościowych w bankach.

Zagarniając w ten sposób całe mienie męża i zaoszczędzoną gotówkę, pozostawiła go poprostu bez środków do życia, a co więcej domaga się separacji z winy męża, oraz wypłaty alimentów po 200 zł. miesięcznie.

Sprawa ta budzi zrozumiałe zainteresowanie w sferach krakowskich.

Obrabowali sklep na ul. Mogińskiej

Zuchwałego rabunku dokonano wczoraj w nocy na ul. Mogińskiej w Krakowie.

Otóż nieznanymi narazie sprawcami przez wybite otworu w murze od strony ogrodu przy ul.

Mogińskiej 65, weszli do wnętrza sklepu bławatnego Bernarda Goldfingera, skąd skradli większą ilość towarów bławatnych i galanteryjnych na ogólną

kwotę 1.105 zł., poczem niezaaważeni przez nikogo zbiegli.

Powiadomiona o kradzieży policja wszczęła śledztwo celem wykrycia sprawców.

Na żądanie kochanka zamordowała dziecko

Kol. Zofjówka w powiecie kostopolskim stała się widownią mroźnąj krew w żyłach zbrodni, świadczącej o strasznym bestjalstwie i zwyrodnieniu niektórych jednostek, zamieszkujących głuchą i ciemną wieś wołyńską.

Mieszkanka Zofjówka, Marja Diszkówna, 22-letnia dziewczyna, utrzymywała stosunek miłosny z miejscowym lowelasem i pogromcą serc niewieścich, dorodnym parobczakiem Wasylem Jancewiczem. Stosunek nie pozostał bez skutków. Marja zaszła w ciążę i zaczęła molestować swego kochanka, aby się z nią ożenił. Jancewicz raczył wreszcie wyrazić swą zgodę na ożenek, pod warunkiem jednak, że dziewczyna pozbędzie się

dziecka. Diszkówna chcąc za wszelką cenę zatrzymać przy sobie ukochanego, wędrowała do najrozmaitszych znachorów i znachorów. Zażywała proszki, piła odvary ziół, poradzała się „zamawianiom” — wszystko jednak bezskuteczne. Kiełkujące w niej młode życie okazało się silne i odporne na liczne zabiegi.

Kiedy zbliżała się chwila rozwiązania, Jancewicz przypomniał Marji, że musi za wszelką cenę usunąć dziecko, choćby je miała zabić. I stało się tak, jak tego żądał okrutny kochanek.

Onegdaj o świcie Diszkówna urodziła chłopca. Wzięła następnie dziecko na rękę i ukradkiem wymknęła się do stodoły.

Tu rozegrała się straszna scena. Matka chwyciła swe rodzone dziecko za nóżkę i z całym impetem uderzyła nim o ścianę stodoły, rozbijając o deski głowę dziecka na miążgę. Zwłoki bestjałsko zamordowanego niemowlęcia owinęła szczelnie w słomę i ukryła w piwnicy, gdzie leżały kilka dni, aż zostały tam przypadkowo znalezione przez domowników.

Dochodzenia policji doprowadziły do ujścia sprawców potwornej zbrodni w osobie wyrodnej matki i jej kochanka.

Diszkówna i Jancewicz zostali aresztowani i na polecenie sędziego śledczego osadzeni w więzieniu w Równem.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA; Kraków, ul. Na Gródku 2 — Telefon 173-02 (cd godz. 8—11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej cała strona 800 zł., pół strony 500 zł. wiersz mm. 50 gr.

Drobne 15 groszy za wiersz

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol” Kraków, Na Gródku 2. Telefon 173-02